

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 31/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť P. B. ml., L., v ktorej namietal porušenie svojich práv podľa „... čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 a 4 ústavného zákona č. 24/1991 Zb. ...“ postupom Krajskej prokuratúry v Trenčíne upovedomením č. k. Kd 2077/05-7 z 13. septembra 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. B. ml. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. októbra 2005 doručené podanie P. B. ml., L. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom namietal porušenie svojich práv podľa „... čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 a 4 ústavného zákona č. 24/1991 Zb. ...“ postupom Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) upovedomením č. k. Kd 2077/05-7 z 13. septembra 2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že krajská prokuratúra nevybavila jeho podnet v súlade so zákonom a pri argumentácii sa odchýlila od ich znení a neprijala príslušné opatrenie, tak ako to je uvedené v jej upovedomení č. k. Kd 2077/05-7 z 13. septembra 2005, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 21. septembra 2005, čím porušila „svojím zásahom do ústavných práv minimálne ustanovenie čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 3 ods. 1 a 3 a 36 ods. 1 a 4 ústavného zákona s číslom 24/1991 Zb. obdobne ako ustanovené ustanovenia vyššie uvedených zákonov, tak porušovateľ neuplatnil svoju moc v súlade so zákonom a v jeho rozsahu, preto je potrebné napadnuté rozhodnutie odporcu najskôr odložiť jeho vykonateľnosť a následne o Vašom preskúmaní zrušiť a prikázať nezasahovanie do ústavných práv“.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd „vo veci odložil vykonanie napadnutého zásahu, vydal nález o porušení dotknutého ústavného práva a prikázal opustiť od porušenia ústavného práva s udaním škody a nahradení všetkých trov konania a ustanovil mi zástupcu v medziach ustanoveného zástupcu účastníkom konania!...“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom uvedené najmä v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti sťažovateľa nebolo pripojené napadnuté rozhodnutie krajskej prokuratúry, okrem všeobecnej formulácie chýbali konkrétne dôkazy vzťahujúce sa na namietané porušenie práv, pričom nepredložil ani oznámenie o majetkových pomeroch potrebné pre následné rozhodovanie o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd výzvou z 23. novembra 2005 (doručenou sťažovateľovi podľa doručky 28. novembra 2005) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že jeho sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľ bol vyzvaný, aby v lehote 21 dní od doručenia

výzvy doplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ však svoju sťažnosť nedoplnil ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 23. novembra 2005 nedostatky sťažnosti neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený. Ústavná sťažnosť v súčasnosti nespĺňa zákonom predpísané náležitosti a ak by sa sťažovateľ v budúcnosti obrátil na ústavný súd, tak ich musí spĺňať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2006